

Rugăciunea: o premisă pentru pacea inimii

Verset călăuzitor: Iacov 4.3

Iacov 4.3: Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre.

Dumnezeu are toată puterea, nimic nu este imposibil pentru El și este gloria Sa deosebită de a dăruii, pentru că El este atât omnipotent, cât și dragoste. Dar El este și lumină. Darurile Sale sunt bogate și mari, căci în ele El Își dezvăluie măreția puterii și dragostei Sale, dar și puritatea și sfințenia Ființei Sale. El nu va da niciodată în așa fel încât să fie interpretat greșit ca fiind o îngăduință pentru păcatele poporului Său. „[Voi] cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre” (Iacov 4.3). Nu putem cere nimic de la Dumnezeu pentru a satisface o dorință păcătoasă sau intenții egoiste. Dragostea lui Dumnezeu pentru noi Îi face imposibil ca El să răspundă la o astfel de rugăciune și nici nu ar fi bine dacă ar face-o. Multe dintre rugăciunile noastre ne sunt refuzate nu pentru că Dumnezeu nu S-ar bucura să dea sau pentru că nu ar fi în stare, ci pentru că El știe, în infinita Sa înțelepciune, că ceea ce am cerut nu ar fi spre binele nostru.

Cât de binecuvântat este pentru noi, iubitorilor, că este așa și cât de plăcută este pacea care ne umple inimile, atunci când lăsăm totul în voia Lui, când ne rugăm în spiritul cuvintelor Domnului: „Nu voia Mea, ci a Ta să se facă!”. Căci voința Lui este întotdeauna cea mai bună, având la bază înțelepciunea infinită și dragostea inepuizabilă a lui Dumnezeu. Chiar dacă voința Sa poate însemna sacrificiu și suferință pentru noi pe moment, ea este totuși cea mai bună, pentru că, în cunoașterea Sa infinită, El vede nu numai prezentul, ci și toată veșnicia care va veni și alege pentru noi ceea ce ne va aduce cea mai profundă și mai durabilă binecuvântare.

Noi, cu capacitățile și cunoștințele noastre limitate, nu suntem capabili să vedem viitorul sau să știm în mare parte care ar putea fi rezultatul unui lucru, dar ne putem încrede în înțelepciunea unui Dumnezeu atotputernic, a-tot-înțelept și plin de dragoste. Și ce pace ne aduce aceasta, dacă facem așa! „Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice, faceți cunoscut lui Dumnezeu cererile voastre, prin rugăciune și prin cerere cu mulțumire; și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, va păzi inimile voastre și gândurile voastre în Hristos Isus” (Filipeni 4.6,7). Aceste versete nu ne promet că tot ceea ce cerem ne va fi dat, dar ne arată că, aducând totul la El, predând totul dragostei și purității Sale de grijă, inimile noastre pot intra în pace, în pacea Sa.

Oricare ar fi lucrurile sau circumstanțele pe care le încredințăm purtării de grijă iubitoare și înțelepte a Aceluia căruia toate lucrurile Îi sunt posibile - dacă I le încredințăm cu certitudinea că, dacă este bine pentru noi, El ne va răspunde și că, dacă refuză răspunsul, este pentru că voința Lui este cea mai bună, atunci pacea profundă a lui Dumnezeu ne va umple. Nu trebuie să ne rugăm pentru ca Dumnezeu să fie dispus să dea. Este marea Lui plăcere să dăruiască. „Ceea ce ochiul nu a văzut și urechea nu a auzit și la inima omului nu s-a suit este ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru aceia care-L iubesc” (1 Corinteni 2.9). Dar El vrea ca noi să Îi

cerem, pentru ca în împlinirea rugăciunilor noastre să avem conștiința că El este Cel care dăruiește. Și dacă, pe de altă parte, El vede în infinita Sa înțelepciune că ceea ce cerem nu este spre binele nostru, totuși pacea Sa ne umple, pentru că I-am spus totul și lăsăm totul în grija Sa, având conștiința prețioasă că voința Sa este cea mai bună. Dacă ne refuză ceva, este pentru că ne rezervă o binecuvântare mai profundă, o parte mai bună, iar în această conștientizare a dragostei Sale, El ne permite să renunțăm la propria noastră voință pentru a urma voința Sa.

De multe ori și motivele noastre sunt amestecate. Cât de mult eul nostru se amestecă în rugăciunile noastre! Când intrăm în lumina prezenței Sale pure și sfinte și ne exprimăm dorința în fața Lui, devenim conștienți de aceasta. Când vom fi expuși la influența dragostei Sale în prezența Sa, vom fi bucuroși să renunțăm la toate aceste motive și dorințe amestecate, pentru a urma doar voința Sa sfântă, bună și plăcută.

De aceea, este de cea mai mare importanță pentru noi și pentru binele nostru să facem ceea ce Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, ne încurajează să facem: să ne facem cunoscute cererile înaintea lui Dumnezeu în orice lucru, prin rugăciune și cerere, cu mulțumiri. Nimic nu este prea mic ca să nu ne fie de folos, dacă îl aducem în prezența Sa sfântă și îl încredințăm inimii Sale iubitoare; și nimic nu este prea mare ca El să nu poată face acest lucru, dacă este bine pentru noi. Vorbind în mod constant cu El în prezența Sa despre lucrurile mici, dar și despre cele mari ale vieții, aceasta ne va conduce la o intimitate mai profundă cu El și ne va permite să recunoaștem tot mai mult grija Lui sfântă, iubitoare și înțeleaptă pentru noi. *Rugăciunea* nu înseamnă a-I porunci lui Dumnezeu, nici a-L implora sau chiar a-I cere ceva ce El nu este dispus să ne dea, ci a vorbi despre toate cu Cel care este sfânt, plin de dragoste și înțelepciune și care are un interes profund și personal în tot ceea ce ne privește.

Domnul să ne învețe să ne rugăm! De câte ori am spus rugăciuni, dar cât de puțin ne-am rugat cu adevărat!